

ת"פ 51918/08/16 - מעמ' פתח תקווה נגד א.מ.נ. קוסמטיקה ואופנה בע"מ, שמואל חי גזית

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 51918-08-16 מעמ' פתח תקווה נ' א.מ.נ.
קוסמטיקה ואופנה בע"מ ואח'

21 יוני 2018

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מעמ' פתח תקווה ע"י ב"כ עו"ד צ'רלס
שרמן

נגד
הנאשמים

1. א.מ.נ. קוסמטיקה ואופנה בע"מ
2. שמואל חי גזית ע"י ב"כ עו"ד קרן
זרקו-זמיר

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום בביצוע 5 עבירות של אי הגשה במועד של דוח תקופתי לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - "החוק") ו-4 עבירות של הפרת החובה לתשלום המס המגיע בתקופת הדוח התקופתי עם הגשתו, לפי סעיף 118 לחוק.

2. לפי עובדות כתב האישום, נאשמת 1 (להלן - "הנאשמת") היא חברה העוסקת בניהול מכון קוסמטיקה חנות אופנה, ורשומה כעוסק מורשה לחוק מע"מ. נאשם 2 (להלן - "הנאשם") הוא מנהלה הפעיל של הנאשמת.

הנאשמים הגישו באיחור 5 דוחות תקופתיים לחודשים מאי עד ספטמבר 2014. תקופות האיחור היו קצרות, מספר ימים עד שלושה חודשים. **מחדל זה הוסר בהמשך.**

הנאשמים הגיעו עם רשויות מע"מ לשני הסדרי תשלום בנוגע לדוחות תקופתיים 11/14, 12/14, 1/15 ו-2/15. הנאשמים לא עמדו בהסדרים אלה ולא שילמו את חלק מן המס המגיע בגין דוחות אלה (ומכאן העבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ). **סכום המס שנוטר לתשלום הוא כ-200,000 ₪ (מתוך 800,000 ₪).**

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה, עו"ד צ'רלס שרמן, עמד בטיעונו על הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות שביצע הנאשם, ועתר לעונשים הבאים: קנס סמלי לנאשמת, שבינתיים נכנסה להליך פירוק, ועונש שבין חודשיים לשלושה חודשי מאסר, קנס ומאסר על-תנאי לנאשם.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד קרן זרקו-זמיר, טענה כי הנאשמת קרסה כלכלית בשנת 2015, והעבירות שביצעה הן טכניות במהותן. לדבריה, אי תשלום המס נבע מחסרון כס ולא בשל רצון להתחמק מתשלום המס המגיע. לטענת הסניגורית, כתב האישום לא היה מוגש לולא נעברו גם עבירות לפי סעיף 118 לחוק, ולכן לדעתה ביחס לעונש אין מקום להתייחס לעבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק.

לטענת ההגנה, מתחם העונש ההולם על העבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק נע, במקרים בהם הוסר המחדל במלואו, בין מאסר על-תנאי למאסר בן מספר חודשים, ואילו ביחס לסעיף 118 לחוק אין בנמצא מדיניות ענישה נהוגת ולדעת ההגנה יש לקבוע במקרה דנן מתחם עונש שכולו צופה פני העתיד.

ההגנה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, למצבו הכלכלי בכי רע (הנאשם ואשתו בהליכי פשיטת רגל, שניהם עובדים אך הכנסתם נמוכה), לשיתוף הפעולה המלא שלו בחקירה ומאמציו הכנים להסיר את כל מחדליו.

ב"כ הנאשם בקשה להביא בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם בכל הקשור לקנס שיוטל.

הוגשה פסיקה על ידי ההגנה.

5. בדברו האחרון לעונש ביקש הנאשם את רחמי בית המשפט.

6. נוכח העובדה כי אין בנמצא מדיניות ענישה בנוגע לסעיף 118 לחוק, הוריתי לצדדים לסכם בסוגיה.

ב"כ המאשימה מנה בסיכומיו ארבעה מתחמי עונש הולמים ביחס לסעיף 118 לחוק, מבלי להסביר באלו מקרים תאמץ המאשימה מתחם זה או אחר.

ב"כ הנאשם טענה בסיכומיה כי מתחם העונש ההולם ביצוע עבירה לפי סעיף 118 לחוק אינו כולל רכיב של מאסר בפועל ותקרת המתחם צריכה להיות מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים. עמדה זו מבססת ההגנה על הנימוקים הבאים:

א. בניגוד לעבירה לפי סעיף 117(א)(6), העבירה לפי סעיף 118 היא עבירה מסוג חטא שהעונש המרבי הצמוד לה הוא שלושה חודשי מאסר.

סעיף 118 לחוק הוא סעיף סל הקובע עבירה פלילית בגין כל הפרה של הוראות החוק שלא נקבע לה עונש אחר.

ב. נאשם שביצע עבירה לפי סעיף 118 לחוק הגיש דיווח לרשויות המס במועד. הוא לא מנע מהרשויות את המידע הנדרש לשם גביית המס, ולא מתקיים בעניינו אחד הרציונאליים להחמרה בענישה.

ג. העבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ חריגה בחקיקת המס, בכך שהיא מענישה את הנישום על אי תשלום המס. בפקודת מס הכנסה אין עבירה מקבילה לה. על כן יש לפרשה באופן מקל.

ד. התביעה מאשרת שרק לאחרונה החלה להעמיד לדין עוסקים שלא שילמו את המס המגיע בעבירה לפי סעיף 118, ולא בעבירה לפי סעיף 117(א)(6) כפי שנהגה בעבר. מדיניות זו ראויה לדעת ההגנה, ופועל יוצא שלה הוא הקלה בעונש ולא עתירה לענישה מחמירה מעל ומעבר למדיניות הענישה הנוהגת ביחס לסעיף 117(א)(6) לחוק.

כך או כך, אין הלימה בין עמדת המאשימה המבקשת לגזור על הנאשם עונש מאסר על-תנאי בגין עבירות העוון לפי סעיף 117(א)(6) לבין בקשתה לחייבו במאסר בפועל בגין עבירות החטא לפי סעיף 118.

ה. שאלת הסרת המחדל בעבירה לפי סעיף 118 לחוק אינה צריכה להשפיע על מתחם העונש ההולם, אלא על גזירת העונש בתוך המתחם.

דין

7. הנאשמים, חברה שעסקה בניהול מכון קוסמטיקה וחנוות אופנה ומנהלה הפעיל, איחרו בהגשת חמישה דוחות תקופתיים לרשויות מע"מ. האיחור בהגשת חמשת הדוחות היה מינורי, והמחדל בעניין זה תוקן עוד לפני שהוגש כתב האישום. בנוסף, הנאשמים לא עמדו בשני הסדרי תשלום עם רשויות מע"מ ביחס לארבעה דוחות אחרים, ולא שילמו את מלוא המס המגיע.

8. הגם שקריסתה הכלכלית של החברה הנאשמת היא שהובילה לביצוע כל העבירות, סבורני כי מן הראוי לקבוע מתחם עונש הולם נפרד ביחס לשתי קבוצות העבירות בהן עסקין. זאת משום העובדה כי המעשים היו שונים והם בוצעו בתקופות אחרות (אם כי עוקבות).

העבירות של אי הגשת דוח במועד

9. לעניין העבירות של אי הגשת דוח במועד, בעניין תוקן המחדל זמן קצר לאחר שנוצר (עוד בטרם הוגש כתב האישום) וגם המס שולם כנדרש, **אין מחלוקת בין הצדדים ביחס לענישה הראויה במקרה דנן בעניינו של הנאשם: מאסר על-תנאי וקנס בלבד**. כיוון שתוצאה זו ראויה בעיניי, ואין ספק שמצויה בתוך מתחם העונש ההולם, לא ראיתי לקבוע במדויק את גבולותיו של המתחם בקשר לכך.

מתחם העונש ההולם בעבירה לפי סעיף 118 לחוק

10. סעיף 118 לחוק קובע כדלקמן:

עבירה שלא
נקבע
לה עונש

118. מי שהפר הוראה מהוראות חוק זה ולא נקבע להפרה עונש, או הפר הוראה בתקנות על פיו כשנאמר בתקנות שההפרה היא עבירה, דינו - מאסר שלושה חדשים או קנס 5,000 לירות.

לפנינו עבירת "סל" מסוג חטא שמפלילה כל התנהגות בניגוד להוראות החוק שלא נקבע לה עונש וכן פעולה בניגוד להוראות התקנות שנקבע בהן כי הן מהוות עבירה פלילית.

11. סעיף 88(א) לחוק קובע את החובה לשלם את המס המגיע לתקופת הדוח עם הגשתו.

בשעתו, לא הייתה בנמצא הוראה הקובעת עבירה פלילית בגין אי הגשת דוח במועד, ובית המשפט העליון פסק כי אי הגשת דוח במועד, המהווה הפרה של הוראת סעיף 88(א) לחוק, מקימה עבירה לפי סעיף 118 לחוק [ע"פ 58/80 יש לי בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(4) 625 (1981)].

12. נשאלת השאלה האם לאחר חקיקת סעיף 117(א)(6) בנוסחו דהיום אפשר "להרכיב" את עבירת הסל המנויה בסעיף 118 לחוק יחד עם החובה לשלם את המס המגיע עם הגשת הדוח, או עניין לנו בהסדר שלילי באופן שמתיישב טוב יותר עם הנהוג בחוקי המס האחרים. ברם, הצדדים בהליך שלפניי לא התייחסו לשאלה והנאשמים הרי הודו בביצוע עבירה לפי סעיף 118 לחוק.

מסיבה זו בחרתי לא להכריע בהליך זה בשאלה האם ניתן להחיל את עבירת הסל לפי סעיף 118 לחוק במקרה בו לא שולם המס המגיע עם הגשת הדוח למע"מ. **אצא אפוא מנקודת הנחה שהדבר אפשרי**.

13. הצדדים לא הפנו אותי לפסיקה הקובעת מתחם עונש הולם לעבירה של אי תשלום המס המגיע יחד עם הגשת הדוח למע"מ. עיון בפסיקה מלמד כי התביעה נמנעת מהגשת כתבי אישום הכוללים עבירה זו כשהיא לבדה, ועל כן באופן טיפוסי קובעים בתי המשפט מתחמי עונש הולמים הכוללים עבירה זו לצד עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק.

14. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון את עקרון ההלימה בין מעשה לעונש, את הערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, את נסיבות הביצוע ואת מדיניות הענישה הנוהגת.

15. במסגרת עקרון ההלימה יש לקבל במלואה את עמדת ההגנה כי מתחם העונש ההולם עבירה מסוג חטא, ועוד עבירת סל כבעניינו, אינו יכול להיות חמור יותר ממתחם העונש ההולם עבירת עוון ספציפית באותה מאטרייה.

יתרה מכך, להווה ידוע למאשימה כי נדירים עד מאוד המקרים בהם קובע בית המשפט מתחם עונש הולם שתקרתו העונש המרבי הצמוד לעבירה. מהלך כזה יש לשמור לנסיבות הביצוע החמורות ביותר האפשריות. לפיכך, עתירת המאשימה לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם שתקרתו 3 חודשי מאסר בפועל אינה מתקבלת על הדעת.

16. נראה כי הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה לפי סעיף 118 לחוק על ידי הנאשמים, הוא ערך השוויון בפני החוק. הנאשמים נמנעו מלשלם חלק מן המס המגיע לרשויות מע"מ. עם זה, נכונה טענת ההגנה כי במעשה זה לא מתקיים ערך חברתי אחר שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק - והוא מניעת מידע רלבנטי מרשויות המס, כזה שיוכל להבטיח את גביית המס.

יש לקבל את טענת ההגנה ביחס לחריגות הפללת החייב במס בכתם של הרשעה פלילית, אך בגין אי תשלום המס המגיע. עבירה כזו אין בנמצא בפקודת מס הכנסה, ונראה שלא בכדי. למדינה די כלים לטפל באזרח שנמנע מתשלומי המס. עומדת לרשותה פקודת המסים (גביה). אכן, דומה כי הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת הסל בדרך של אי תשלום המס המגיע יחד עם הגשת הדוח, אינו חשוב או משמעותי במיוחד.

17. ראינו כי מדיניות ענישה - אין בנמצא.

18. נוכח כל האמור לעיל הנני סבור שברי כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם בכל הקשור לעבירות לפי סעיף 118 לחוק צריך להיות קל משמעותית ממתחם העונש ההולם את מעשיו בניגוד לסעיף 117(א)(6).

בנסיבות העניין מצאתי להעמיד את המתחם על מאסר על תנאי, ועונש זה בלבד.

מתחם הקנס ההולם בנוגע לשתי העבירות

19. בהתחשב באופי המחדלים, בהסרתם החלקית, ובמצבו הכלכלי של הנאשם, מצאתי לקבוע בעניינו מתחם קנס הולם שנע בין 4,000 ₪ ל-8,000 ₪.

גזירת העונש

20. החלטתי לגזור על הנאשם עונש כולל.

21. בהתחשב בהודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, בהסרת המחדל המלאה (והמוקדמת) בנוגע לאי הגשת הדוחות, בהסרת המחדל החלקית בנוגע לאי תשלום המס המגיע, בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובשיתוף הפעולה המלא שלו בחקירה, מצאתי כי יש לגזור עליו עונש בתחתית מתחמי העונש ההולמים.

22. נוכח הליך הפירוק בו נתונה הנאשמת, הסכימו שני הצדדים כי ייגזר עליה קנס סמלי.

23. אני גוזר אפוא על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם -

מאסר על תנאי בן חודשיים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירה בה הורשע1

וקנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב-8 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 15.9.2018 ובכל 15 בחודש שלאחריו.

על הנאשמת -

קנס בסך 1,000 ₪, שישתלם עד ליום 1.9.2018.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ח, 21 יוני 2018, במעמד הנוכחים: עו"ד ורד דשא, עו"ד קרן זרקו זמיר והנאשם 2